

Łomża, 07.02.2021r.

dr hab. Małgorzata Knaś, prof. PWSiP
Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu
PWSiP w Łomży

**Ocena rozprawy doktorskiej
magistra Mateusza Przyłipiaka
pt. „Poprawa percepcji twarzy po zabiegach estetycznych oraz rola proporcji struktur
twarzy w ocenie jej atrakcyjności”.**

W obecnych czasach panuje przekonanie, że piękni ludzie mają łatwiej w życiu. Łatwiej jest im dostać wymarzoną pracę na wymarzonym stanowisku, stworzyć stały związek z drugim człowiekiem czy częściej cieszą się z odczuwanej satysfakcji płynącej z zainteresowania ze strony przyjaciół, znajomych czy nawet osób obcych. Komplementy zawsze poprawiają humor i podnoszą poziom endorfin we krwi. Im wygląd zewnętrzny jest atrakcyjniejszy dla danej grupy ludzi, tym lepsze samopoczucie i samoocenę ma osoba oceniana. Dlatego dążenie do uzyskania akceptowanego przez „ogół”, atrakcyjnego wyglądu nieraz staje się celem w życiu.

Współczesny rozwój medycyny estetycznej w ogromnej mierze niesie pomoc w tym zakresie. Zarówno jeśli poprawa urody wynika z uwarunkowań wrodzonych, przebytych chorób czy wypadków, ale również, i to chyba najczęściej, z nieuniknionego procesu starzenia się. Należy jednak pamiętać, że pojęcie piękna jest pojęciem wielopoziomowym, nieuniwersalnym i zależnym od czasów, miejsca egzystencji i kultury obowiązującej w otaczającym społeczeństwie.

Przedłożona do oceny rozprawa doktorska Pana magistra Mateusza Przyłipiaka jest 45-stronicową pracą składającą się z 9 rozdziałów. Struktura rozprawy jest typowa dla prac doktorskich opartych na dorobku w postaci opublikowanych artykułów naukowych. Sercem

dysertacji są trzy artykuły opublikowane w latach 2018-2019 o łącznym IF=2,942 i punktacji MNiSW wynoszącej 94 pkt.

W rozdziale 1 („**Wprowadzenie**”), mieszczącym się na 5 stronach, Doktorant przybliżył problematykę piękna i atrakcyjności wizerunku człowieka w naszej kulturze europejskiej. Autor przedstawił również problematykę estetyki twarzy i w jaki sposób we współczesnym świecie dokonywane są jej korekty.

„**Cel pracy**” stanowi rozdział 2, w którym Doktorant postawił sobie dwa zadania badawcze:

1. ocenę skuteczności poprawy atrakcyjności twarzy pacjentów, osiąganą przez anonimowych chirurgów estetycznych, którzy wykonywali zabiegi „faceliftingu”, korekty powiek, powiększania ust oraz korekty zmarszczek toksyną botulinową poprzez ocenę fotografii pacjentów przed- i po- zabiegu oraz
2. zbadanie czy wielkość nosa, oczu lub ust u ludzi są oceniane jako harmonijne i nie wymagają zmian wymiarów, czy też korzystnym byłoby je powiększyć lub pomniejszyć, aby twarz była odczuwana jako atrakcyjna.

Rozdziały 3, 4 i 5 stanowią trzy artykuły. **Artykuł 1** i **artykuł 2** są pracami oryginalnymi, opublikowanymi w języku angielskim w czasopiśmie Journal of Cosmetics Dermatology, zaś **artykuł 3** to polskojęzyczna praca poglądowa opublikowana w czasopiśmie Dermatologia Estetyczna.

Czasopismo Journal of Cosmetics Dermatology jest oficjalną pozycją wydawniczą Międzynarodowej Akademii Dermatologii Kosmetycznej i Kanadyjskiego Stowarzyszenia Medycyny Estetycznej. Czasopismo znajduje się na Liście Filadelfijskiej, w bazach Medline i SCOPUS. Czasopismo, jak podane jest na oficjalnej stronie, publikuje artykuły wysokiej jakości, recenzowane przez niezależnych recenzentów. W związku z tym przedstawione w tej dysertacji artykuły przeszły już dwukrotny proces recenzowania, co finalnie zakończyło się ich publikacją:

1. w roku 2018 za IF=1,311 i MNiSW=20 pkt oraz

2. w roku 2019 za IF=1,621 i MNiSW=70 pkt.

Natomiast czasopismo *Dermatologia Estetyczna* jest dwumiesięcznikiem publikowanym pod patronatem Sekcji Dermatologii Estetycznej Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego i Stowarzyszenia Lekarzy Dermatologów Estetycznych. Jest czasopismem indeksowanym w Rankingu Polskich Czasopism Naukowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (4 pkt, w roku 2018 (rok publikacji)) oraz w Index Copernicus (28,11 pkt). Moim zdaniem niefortunnie umieszczono ten artykuł jako ostatni, gdyż jest on wspaniałym wstępem i wprowadzeniem do tematyki artykułów oryginalnych.

W artykule 1 (Przylipiak M, Przylipiak J, Terlikowski R, Lubowicka E, Chrostek L, Przylipiak A. Improvements in the perception of facial attractiveness following surgical aesthetic treatment; study based on online before and after photos. *J Cosmet Dermatol.* 2019;18 296 – 300) zespół badawczy, na czele z Doktorantem (pierwszy autor), jako cel postawił sobie ocenę poprawy wyglądu twarzy po operacji plastycznej z wykorzystaniem nowoczesnych metod walidacji inteligencji zbiorowej. W artykule wykorzystano zdjęcia (108 zdjęć przedstawiających 54 pacjentów przed i po operacji plastycznej) pobrane z prezentacji internetowych kilku nieznanymi chirurgów plastycznych. Taka sama liczba fotografii przedstawiała każdy z czterech badanych obszarów leczenia - 26 zdjęć z powiększenia ust, 26 z plastyki powiek, 26 z liftingu twarzy i 26 z korekty zmarszczek toksyną botulinową. Atrakcyjność wizualną przedstawioną na zdjęciach fragmentów twarzy oceniło 167 obserwatorów. Każde zdjęcie było oceniane oddzielnie. Według oceniających najbardziej znaczącą poprawę atrakcyjności dała plastyka powiek (blefaroplastyka), następnie leczenie botoksem, lifting twarzy, zaś jako ostatnia uplasowała się korekta powiększająca wielkość czerwieni wargowych. Badacze wykazali również, że lifting twarzy i zastosowanie toksyny botulinowej wyróżniają się dużą powtarzalnością oraz, że zabieg powiększania ust daje najmniej wyraźną poprawę atrakcyjności.

W artykule 2 (Przylipiak M, Przylipiak J, Terlikowski R, Lubowicka E, Chrostek L, Przylipiak A. Impact of face proportions on face attractiveness. *J Cosmet Dermatol.*

2018;17:954–959.) zespół badawczy, na czele którego również stanął Doktorant (pierwszy autor), jako cel postawił sobie ustalenie jakie są najlepsze proporcje części twarzy w odniesieniu do kształtu całej twarzy dla podniesienia jej atrakcyjności. Analizie poddano zdjęcia, które przedstawiały określoną część twarzy (oko, nos lub usta) modelki/modela zmienioną za pomocą programu komputerowego. Zmiany polegały na zmniejszeniu do 90% i 95% oraz powiększeniu do 105% i 110% pierwotnego rozmiaru. 167 osobom pokazano koláže zdjęć przez ustalony okres czasu, który wynosił 7 sekund. Zadaniem osób oceniających było wskazanie najbardziej atrakcyjnej fotografii modelki/modela. 48,1% osób preferowało twarz z powiększonymi oczami, 64,8% ze zmniejszonymi proporcjami nosa, zaś 38,4% respondentów preferowało usta zredukowane optycznie. Wnioski sformułowane przez zespół wskazały na uzyskanie, za pomocą statystycznie istotnych dowodów, że atrakcyjność twarzy wzrasta wraz z powiększeniem odsłoniętej powierzchni oka oraz zmniejszeniem wielkości nosa i warg.

Artykuł 3 (Mateusz Przyłipiak, Jerzy Przyłipiak, Andrzej Przyłipiak. Atrybuty i pomiary atrakcyjności twarzy. *Dermatologia Estetyczna* 2018, 20, 297-302.) jest artykułem przeglądowym, w którym autorzy (Doktorant jest pierwszym autorem) opisują, jak ważnym elementem wpływającym na ocenę atrakcyjności twarzy jest jej symetria pionowa i prostolinijski przebieg linii środkowej twarzy. W artykule zaznaczono również, że naturalnie powinien pozostać zachowany pewien stopień asymetrii, dzięki któremu twarz nie będzie miała nienaturalnego wyglądu. Opisano też inne czynniki wpływające na estetykę twarzy, metody stosowane w medycynie estetycznej do poprawy atrakcyjności twarzy oraz statystyczne metody analizy wyglądu twarzy.

W rozdziale 6 („Dyskusja”) Pan magister Mateusz Przyłipiak wnikliwie omówił uzyskane wyniki. Niewielka liczba publikacji poruszających temat matematycznej analizy atrakcyjności twarzy i jej zmiany po przeprowadzeniu procedur z zakresu medycyny estetycznej nie dała autorowi dużych możliwości przeanalizowania swoich wyników w odniesieniu do wyników innych badaczy. Dlatego rozdział ten zasługuje na wyróżnienie, gdyż autorowi udało się uzasadnić otrzymane wyniki na podstawie dostępnej wiedzy dotyczącej

ugruntowanych w społeczeństwie poglądów na temat szeroko rozumianego piękna. Jediną moją sugestią w tym rozdziale jest to, że przy opisie korelacji można było użyć skali współczynnika korelacji r , dzięki której korelację na poziomie 0,16 autor nie nazwałby wynikiem „ani zbyt dobrym, ani zbyt złym” tylko korelacją słabą (współczynnik korelacji r przyjmuje na tym poziomie wartość pomiędzy 0,1 a 0,3).

Rozdział 7 („Wnioski”) zawiera trzy, prawidłowo sformułowane wnioski podsumowujące dysertację i podsumowujące postawione na początku pracy cele.

Rozdział 8 („Streszczenia”) zawiera streszczenia w języku polskim i angielskim. Niestety tylko dwóch artykułów oryginalnych. Doktorant pominął artykuł poglądowy, który jest integralną częścią dysertacji.

W spisie treści widnieje jeszcze rozdział 9 („Lista publikacji”), ale w pracy tego rozdziału nie ma. Niestety Doktorant nie ustrzegł się jeszcze kilku niedociągnięć w trakcie tworzenia przedstawionej do oceny dysertacji. W tekście „Wprowadzenia” brakuje podania cytowania nr 8. Występują błędy edytorskie (np.: brak wyjustowania tekstu) oraz językowe (brak przecinków w odpowiednich miejscach). Strony w spisie treści są podane nieprawidłowo. Autor nie podał ścieżek dostępu do piśmiennictwa pobranego z zasobów Internetu i mało naukowym źródłem cytowania jest „Wikipedia”. Jednakże przedstawione przeze mnie uwagi nie umniejszają merytorycznej wartości dysertacji.

Podsumowując stwierdzam, że praca jest bardzo ciekawa, przedstawia nowe spojrzenie na temat atrakcyjności wyglądu twarzy ludzkiej oraz udowadnia, że nie zawsze zastosowanie analizy matematycznej potwierdza ugruntowane w społeczeństwie poglądy na temat piękna. Praca napisana jest zgodnie z wymogami. Doktorant pokazał, że posiada wiedzę naukową, co umożliwiło prawidłowo zaplanować i wykonać doświadczenia, i na podstawie otrzymanych wyników poprawnie sformułować wnioski. W związku z powyższym oceniam pracę pozytywnie.

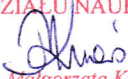
Biorąc pod uwagę wszystkie elementy przeprowadzonej oceny mogę z pełną odpowiedzialnością stwierdzić, że rozprawa doktorska Pana **magistra Mateusza Przylipiaka**

Państwowa Wyższa Szkoła
Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży

pt. „Poprawa percepcji twarzy po zabiegach estetycznych oraz rola proporcji struktur twarzy w ocenie jej atrakcyjności” spełnia wymogi dotyczące stopni i tytułów naukowych, dlatego zwracam się z wnioskiem do Władz Kolegium Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku o dopuszczenie Pana magistra Mateusza Przyłipiaka do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Z poważaniem

DZIEKAN
WYDZIAŁU NAUK O ZDROWIU

dr. hab. Małgorzata Knaś, prof. PWSiP